

Sygn. akt IX Ka 153/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Aleksandra Nowicka

Sędziowie SSO Marzena Polak (spr.)

SSO Barbara Plewińska

Protokolant st.sekr.sądowy Katarzyna Kotarska

przy udziale przedstawiciela Urzędu Skarbowego w T. – funkcjonariusza skarbowego Piotra Dłutkowskiego

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2014 roku

sprawy ***M. K., oskarżonego z art. 83 § 2 kks w zw. z art. 83 § 1 kks ,art. 57 § 1 kks , art. 56 § 4 kks***

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 17 stycznia 2014 roku sygn. akt II W 102/13

I. uznając apelację za oczywiście bezzasadną, zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) na rzecz adwokata D. K. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) brutto tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

IX Ka 153/14

UZASADNIENIE

M. K. wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 17 stycznia 2014r. wydanym w sprawie II W 102/13 został uznany winnym popełnienia zarzucanych mu czynów, z art. 83 § 2 kks w zw. z art. 83 § 1 kks i art. 57 § 1 kks oraz z art. 56 § 4 kks i za to w myśl art. 50 § 1 kks na mocy art. 57 § 1 kks orzekł wobec niego łączną karę grzywny w kwocie 2.000 złotych. Ponadto Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 złotych tytułem opłaty oraz obciążył go kosztami sądowymi w kwocie 90 złotych.

Apelację od tego orzeczenia wniósł obrońca ***M. K.***, zaskarżając wyrok w całości, zarzucił mu rażąco niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary łącznej grzywny w kwocie 2.000 złotych w sytuacji, gdy łączna zaległość podatkowa jaką zobowiązany jest uiścić wynosi 15.603 zł, co w konsekwencji powoduje, że oskarżony stanie się jeszcze bardziej niewypłacanym i nie będzie w stanie uiścić ani zaległości podatkowych ani też uiścić orzeczonej kary grzywny.

Skarżący podnosząc powyższy zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez znaczne złagodzenie kary łącznej grzywny.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest oczywiście bezzasadna.

Na samym wstępie stwierdzić należy, iż zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd I instancji przeprowadził przewód sądowy w sposób wszechstronny i wnikliwy, dokonując wszelkich niezbędnych czynności dowodowych, koniecznych dla prawidłowego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Ocena zgromadzonego materiału dowodowego mieściła się przy tym w granicach sędziowskiej swobody, należycie uwzględniając zasady logiki i prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego. Pozostawała ona wobec powyższego pod pełną ochroną dyspozycji art. 7 kpk, spotykając się w związku z tym z całkowitą akceptacją Sądu Okręgowego.

Odnotowania wymaga również fakt, iż pisemne uzasadnienie zaskarżonego wyroku sporządzone zostało zgodnie ze wszystkimi wymogami, jakie stawia mu art. 424 kpk, pozwalając tym samym Sądowi II instancji na pełną i właściwą ocenę motywów, jakimi kierował się Sąd Rejonowy przy wydaniu orzeczenia. W szczególności w uzasadnieniu tym w sposób niebudzący wątpliwości przedstawione zostały poczynione ustalenia faktyczne, jak i ocena zebranych dowodów.

Rozpoznając niniejszą sprawę, w żadnym przypadku Sąd Okręgowy nie dopatrył się także uchybienia przepisom postępowania karnego. Sąd I instancji w toku procesu zgromadził wszelki materiał niezbędny do wydania prawidłowego rozstrzygnięcia, uwzględniając okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i niekorzyść oskarżonego. Brak też przesłanek do formułowania twierdzeń, iż niedające się usunąć wątpliwości, rozstrzygnięte miałyby być wbrew regule wyrażonej w art. 5 § 2 kpk, a sprowadzające się do zasady in dubio pro reo.

W związku z tym, iż Sąd Odwoławczy w całej rozciągłości aprobuje stanowisko Sądu Rejonowego w zakresie ustalonego stanu faktycznego, oceny materiału dowodowego, jak i w przedmiocie winy oskarżonego, nie ma więc potrzeby, aby w tym miejscu szerzej przytaczać argumentację zawartą w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, a za wystarczające uznać należy odwołanie się do niej.

Prawidłowe przeprowadzenie postępowania dowodowego oraz właściwa, zgodna z wymogami art. 7 kpk, ocena wszystkich dowodów, doprowadziły Sąd Rejonowy do w pełni trafnych ustaleń w zakresie stanu faktycznego. Sąd II instancji w całej rozciągłości aprobuje te ustalenia, które to znalazły odzwierciedlenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, traktując je jako własne. Sprawstwo przedmiotowego czynu przez oskarżonego wykazane zostało ponad wszelką wątpliwość.

Wymierzonej oskarżonemu **kary** nie można uznać za szczególnie surową. Oscyluje ona raczej w okolicach dolnej granicy zagrożenia ustawowego. Uwzględnia wszelkie okoliczności łagodzące i obciążające i jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu.

Ponadto, Sąd Okręgowy nie dopatrył się tego rodzaju uchybień, które stanowiłyby przesłankę bezwzględnej przyczyny odwoławczej, i które stanowiłyby podstawę do uchylecia wyroku.

O kosztach postępowania odwoławczego oraz o kosztach obrony z urzędu - Sąd Okręgowy orzekł na podstawie obowiązujących przepisów.